

Galskaben holdt sig til Literaturen, hvor den har været forholdsvis uskadelig, — nu er Tiden aabenbart kommen til de praktiske Livsomraader. Der skal luftes ud, som det saa stort hedder. Der skal reformeres og revolutioneres — —«

»Men sig mig, Onkel, trænges der egentlig ikke til det? Jeg synes at erindre, at du ofte selv har udtalt dig ret kraftigt om den nationale Søvnagtighed og vore hjemlige Ingeniørers Mangel paa Initiativ. Ja — hvordan er det? — har ikke ogsaa du engang udgivet en Pjece, der var temmelig skarp i Tonen?«

»Det er en ganske anden Sag . . . og jeg skal have mig frabedt, at du drager den Slags Sammenligninger,« sagde Onkelen afvisende men blev rød helt op over Skaldependen. »De Anker, jeg i sin Tid i moden Alder og efter alvorlige Overvejelser tillod mig at rette mod Administrationen, var alle fuldt berettigede og vel begrundede . . . men forøvrig har det aldeles ikke været min Agt at indlade mig i nogen Diskussion med dig om disse Spørgsmaal. Jeg har blot for din egen Skyld villet advare dig mod at fortsætte den *sottise*, du er begyndt paa. Du veed, at jeg absolut ikke er nogen Beundrer af din Virksomhed; men den Ros maa jeg dog give dig, at du hidtil har undgaaet at gøre dig ligefrem latterlig. Jeg siger dig derfor endnu en Gang: prostituer dig ikke ved vedblivende at reklamere for denne